

Dr. Vékás Gusztáv

(Kolozsvár, 1940. november 12. – Budapest, 2015. április 21.)

Vékás Gusztáv Kolozsváron született, majd a világháború után családjával Győr-szentmártonban élt. Általános iskolai tanulmányait is itt végezte 1946-1954 között. Ezt követően a soproni Széchenyi Gimnáziumban tanult, ahol 1958-ban érettségizett. Orvos szeretett volna lenni, de – noha a felvételin maximálisan megfelelt – helyhiányra hivatkozva jelentkezését elutasították. Két évnyi győrszentmártoni, illetve győri munka után, 1960-tól az ELTE Állam- és Jogtudományi Kara nappali tagozatán folytatta tanulmányait, ahol a második évfolyamtól népköztársasági tanulmányi ösztöndíjban részesült, a negyedik évfolyamtól pedig demonstrátorként a kar oktatási tevékenységében is részt vett. 1965-ben „summa cum laude” minősítéssel avatták állam- és jogtudományi doktorrá, követve ezzel a családi hagyományokat, hiszen nagyapja, édesapja és testvérbátyja is jogi doktorátust szerzett. 1964-68 között a Vasipari Kutatóintézetben dolgozott, 1967-ben ügyvédi-jogtanácsosi szakvizsgát tett.

1968. augusztus 16-án csatlakozott hivatalunkhoz, az akkori nevén Országos Találmányi Hivatalhoz, jogi főelőadóként. 1975-ben jogi osztályvezető-helyettes, egy évvel később osztályvezető lett. 1982-ben a Jogi és Nemzetközi Osztályon főosztályvezetői kinevezést, majd főtanácsosi címet kapott; 1984-ben a Szabadalmi és Védjegy Főosztály vezetőjévé nevezték ki, majd az 1989. évi szervezeti átalakítás után a Szabadalmi Főosztály vezetője lett.

A Magyar Szabadalmi Hivatal elnökhelyettese volt tizenegy éven át, 1990-1993 között egyedüli, 1993-2000 között jogi elnökhelyettesként. Emellett 1995-2000 között elnöke volt a Találmányi Szakértő Testületnek. A 2001-ben megalakult Magyar Szellemi Tulajdonvédelmi Tanács első elnökévé nevezték ki, ezt a tisztséget 2003-ig látta el.

Hivatali működése során az iparjogvédelem valamennyi olyan hangsúlyos területével foglalkozott, mint a jogszabály-előkészítés, a szabadalom-engedélyezés, valamint a két- és többoldalú nemzetközi szakmai kapcsolatok fejlesztése. Széleskörű gyakorlati és közgazdasági tapasztalatával meghatározó, vezető részese volt a hazai iparjogvédelmi jogalkotó és hatósági engedélyező tevékenységnek.

Jelentős volt oktatói és publikációs tevékenysége is. Előadóként és vizsgáztatóként hosszú éveken át vett részt az iparjogvédelmi képzésben; számos szakmai tanulmány, kézikönyv, könyvrészlet és más iparjogvédelmi kiadvány – köztük a *Szellemi alkotások joga* vagy a *Szerzői jog és iparjogvédelem* című munkák – szerzője, társszerzője.

Tevékenységét számos díj övezte: Kiváló Dolgozó (1973), Munka Érdemrend ezüst fokozat (1978), Kiváló Munkáért (1987), az Országos Találmányi Hivatal arany emlékérmé elismerést 1991-ben kapta meg.

Munkásságát 1996-ban, a magyar szabadalmi rendszer centenáriuma alkalmából a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikereszt (polgári tagozat) adományozásával ismerték el.

2010-ben átvehette a feltalálás és az innováció támogatóinak kitüntetésére alapított Bogsch Árpád Emlékérmet az IFIA feltalálók világszervezetétől – a kitüntetést azok a szakember érdemlik ki, akik az ENSZ Szellemi Tulajdon Világszervezete egykori alapítója szellemében tevékenykednek pályájuk során.